

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**ECCLESIASTICAE || DISCIPLINÆ || LIBRI SEX:|| DE
CANONICA ET MO-||nastica Disciplina collapsa
restau-||randa, pristinoqué nitori || restituenda.||**

Schulting, Cornelius

Coloniae Agrippinae, 1599

VD16 ZV 14233

9. Ex Statutis Synodalibus Episcopi Hildesemensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63372](#)

CAPVT IX.

Ex Statutis Synodalibus Episcopi Hildemensis.

INdemnitatibus Ecclesiarum & beneficiorum, quæ frequenter propter eorum longam, vacationem, grandia in spiritualibus & temporalib; dispendia patiuntur, occurrere volentes: Statuimus, vt quilibet Archipræsbyter seu eius locum tenens, singulis annis ad minus bis scilicet in quibuslibet sex mensibus, semel in præsentia confratrum suorum in capitulari congregatione, de omnib. beneficijs infra Archipræsbyteratum suu vacantibus curatis & non curatis, quæ ultra tempus collatoribus & patronis, ac eorum nominibus diligentius inquirat, nobis seu Vicario nostro in spiritualibus illa cum patronorum & collatorum nominibus, quam primum commode possit (sic tamen quod istud ultra duorum mensium spatum non differatur) post inquisitionem huiusmodi in scriptis notificet, quod si facere omerit, poenam suspensionis ab officio diuinorum (dictorum duorum mensio spatio lapsi) incurat, quam etiam poenam quilibet cōfratrum, qui super præmissis requisitus ea Archipræsbytero scienter cælauerit, incidat simili modo verum quia nonnulli prætextu literarum Apostolicarum quas se impetrasse meutiuntur, Ecclesiastica beneficia vacantia, propria temeritate in periculū snarum animarum occupare præsumunt. Ordinamus ut de cætero quilibet Archipresbyter seu eius locum tenens, tam eorum, qui infra suum Archi-

Archipræsbyteratum Ecclesiastica beneficia vi-
gorem literarum Apostolicarū assequuntur, quā
etiam beneficiorum & patronorum, eorundem
nomina infra mensis spatiū à tempore assequu-
tionis huius computandū nobis vel Vicario no-
stro rescribat seu notificet. Alioquin similem pœ-
nam, ut præfertur, dicto mense lapsō incurant.
Præterea statuimus & ordinamus, ut quilibet Ar-
chipræsbyter seu eius locum tenens, infra proxi-
mos, tres mēles à publicatione præsentium, omnes
suos confratres cæterosq; præsbyters seculares
& religiosos, infra suum Archipræsbyteratū be-
neficia Ecclesiastica obtinentes: seu officiantes,
de quorum titulis inuestituris, seu institutionib.
ac prouisionibus sibi nō constat, ad ostendendum
sibi inuestituras titulos, aut institutiones seu pro-
uisiones beneficiorum suorum, authoritate no-
stra in scriptis cum insertione pœuæ suspensionis
requirat, & de cætero nullum infra suum Archi-
præsbyteratum, ad officiandum aliquod benefi-
cium Ecclesiasticum, nisi prius ostenderit sibi ti-
tulum, inuestituram, aut institutionem & prouи-
sionem sigillatas scienter toleret vel admittat.
Quod si Archipræsbyter quem piam talium lite-
ras suas ut præfertur sibi non ostendentem in re-
gimine & officiatione Ecclesiastici beneficij con-
tra præmissa, tolerare præsumperit, ipsum ut su-
prā mandatur non suspendendo, ex tunc alijs 15.
diebus elapsis, Archipræsbyter ipse suspensionis
sententiam propter huiusmodi negligentiam in-
currat ipso facto. Sit etiam forma suspensionis,
quā in scriptis Archipræsbyteri ferant. Quia tu-

356 DE DISCIPL. ECCLES.
monitus ut titulum vel prouisionem tui benefi-
cij ostenderes infra quindecim dierum spatum
huiusmodi mandato non paruisti nec titulum of-
fendisti, idcirco authoritate mihi concessa, te in
his scriptis à diuinis suspendo ac suspensum de-
nuntio, quam formam etiam in alijs censuris in-
fligendis, iuxta causarum exigentiam volumus
obseruari.

Considerantes quod Archipræsbyteri rurales
pro eo constituuntur, vt clericorum honestatem
& confratrum utilitatem procurent excessus ea-
rum referant. Mandata nostri Vicarij & officia-
lium nostrorum debitè exequantur, & singula
quæ à superioribus mandantur, ad notitiam con-
fratrum suorum deducant, quæ tamen ab Archi-
præsbyteratibus suis absentes nequeant adimple-
re, statuimus & ordinamus vt quilibet Archi-
præsbyter dioecesis nostræ Hildelemen, teneatur
intra suum Archipræsbyteratum facere residen-
tiam personalem decernentes vt absentes à suis
Archipræsbyteratibus Archipræsbyteri, nisi in-
fra mensem proximum à publicatione præsentij
ad residentiam, se cum effectu receperint, & et-
iam illi qui de cætero à suis Archipresbyterat-
bus se absentauerint & animo alibi residendi seu
domicilium, extra Archipræsbyteratum suum
constituendi & fouendi, in absentia huiusmodi
per vnum mensem manserint, suis Archipræsby-
teralibus lapso mensis spatio prædicto, sint eoi-
psio priuati. Moxque Camerarius teneatur con-
fratres capitulares pro electione alterius Archi-
presbyteri conuocare, & alium Archipresbyte-
rum

rum eidē eligere. Quod si camerarius infra quindecim dies post lapsum dicti mensis facere neglexerit, sic eo ipso ab officio diuinorum suspensus.

Hac insuper constitutione, vniuersis & singulis Archipræsbyteris præcipimus, vt notorios excessus & præsertim illos in quibus Ecclesia scandalizatur, quorumcunque infra suum Archipræsbyteratum beneficiatorum, seu aliorum clericorum infra duos menses à tempore notitiæ sive computandum, nobis seu vicario nostro notificant & conscribant. Quod si quis facere neglexerit, & huiusmodi statutum exercitum non fuerit, cum effectu, præter omnipotentis Dei indignationem quam incurrat, poena condigna per nos vel nostrū vicarium punietur, & inflectetur. Sunt autem scandalosi excessus, furtum manifestum præsbyteri homicidium fornicatio scandalosa cleri, & adeò notoria, quod nulla tergiuersatione celari potest, si clericus literatoriè publicè, & in forma Ecclesiæ excōmunicatus celebret, legendo Euangeliū, seu Epistolam. Si clericus vñram manifestè exerceret. Si clericus cuiuscunque gradus post monitionem Archipræsbyteri se tabernis, lupanaribus, & actibus illicitis & litigiosis notorie immisceat, & his similes qui pro loci, temporis & personæ ratione scandalosi dici possunt. Insuper ordinamus, vt nullus Archipresbyterorum ruralium nostræ Diœcesis electus aut eligendus, nondum consirmatus, officium Archipræsbyteri, ante confirmationem suam à nobis vel Vicario nostro obtinendam, exercere, aut se Archipræsbyterū nominare vel scribere vel pro-

Z 3 tali

pro tali genere quomodolibet præsumat, formā autem iuramenti per Archipræsbyterum quemlibet in sua confirmatione præstandi talem esse volumus ut sequitur. Primò videlicet, iurabit quod mandata nostra, ac Vicarij & Officialium nostrorum pro tempore existentium reuerenter exequetur, ac nobis & eisdem fidelis erit, quodq; officium ad quod electus est fideliter exercebit, absq; dolo & fraude. Item quod penes se habeat statuta synodalia & illa quater, vel euidenti occurrente impedimento, bis in anno confratribus suis ad intellectum publicabit, ea quoque in uolabiliiter obseruabit, & in alijs quantum in se est, obseruari faciat dolo & fraude semotis. quod in super excessus confratrum suorū prout ad se spectat corrigere, incorrigibiles verò pro eorum excessibus, pro quibus deferendi sunt nobis, vel Vicario aut Officiali nostris, deferre non tardabit.

Ca. 29. Quoniā nonnulli religiosi contra Deum & suam conscientiam multipliciter excedunt eorum prælati desides & negligentes in obseruatione regularis disciplinæ & correctione excessuum existunt, eos per viscera misericordiæ Domini nostri Iesu Christi requirimus & hortamur, nos personas regulares sibi subiectas ad obseruantia regularum suarum & statutorum regularium diligentius inducant, moneant & allicant. & si opus est, strictius compellant, vt de officio sibi commisso dignam Deo possint reddere rationē: quod si ultra prævaricatores ordinis sui fuerint aut contemptores, seu negligētes vel remissi, pro certo se nouerint, non solum ab officio deponen-

dos,

dos, sed alias secundum regulam suam castigando cum offensa non solum propria verum etiam aliena ac sanguis subditorum suorum de suis manibus requiratur. Nos etiam corundem prelatorum negligentiam fauente Domino supplebimus, iuxta canonicas sanctiones. Periculum nimis fore considerantes & scandalosum quod personae regulares utriusque sexus extra monasteria sua vagantes in seculo moram trahant, nonnullae etiam ex ipsis religionis habitu dimisso Apostatae non formidant excommunicationis sententiā, ut sic incurendo, & suis superioribus rebellando. Cum itaque periculum sit talibus sic vagabibus excommunicatis & Apostatis in diuinis participare, volumus & vniuersis nobis subiectis Ecclesiasticis, personis mandamus, ut omnes & singulos, sic in seculo suis sub districtibus vagantes & commorantes cuiuscunque ordinis vel conditionis fuerint, moneant & requirant, ut infra missis spatiis à die publicationis & requisitionis huiusmodi ad sua monasteria redeant, & ut vota sua Deo reddant suis superioribus iuxta ordinem & regulam institutionem obediendo, vel saltem infra eundem terminum coram nobis vel nostro Vicario de indulxit, si quae de contrario habeant, legitime doceant, alioquin contra ipsos per Ecclesiasticæ censuræ poenas, & prout iustum fuerit procedemus. Quamuis contra Monachos & moniales de suis claustris propter aliquos enormes excessus aut animi leuitate temere fugientes, & in seculo per tempora vagantes & conuersantes, & tandem poenitentia ductis ad claustra sua humili-

liter redire volentes, certæ & variæ poena iuxta qualitatem & quantitatem excedentium à sanctis patribus sint statutæ: quidam tamen Abbates & magistratus poenis in sacris canonibus & regula sui ordinis contra tales profugos expressis non contenti, grauiores & quasi importabiles poenas ipsis in sui reuersione imponerenō verentur, vel quod deterius est, easdem personas quantumcumque humiliter postulatæ, ad sua claustra de quibus exiuerunt, admittere inhumaniter contradicunt. Cùm itaq; de iure poenæ ampliandæ nō sint, sed leniendæ, & longè sit securius de misericordia quam de crudelitate reddere rationem, cum etiā Dominus per os Prophetæ sit pollicitus diligentis: Peccator quacunque hora conuersus fuerit, & ingemuerit, iniquitatum suarum amplius non recordabor. Nos aduertentes, quod vbi paterfamilias largus dispensator existit, non decet familiam esse tenacem ut peccandi materia & occasio talibus præcludatur, prouida deliberatione statuimus, & præsenti statuto decernimus & ordinamus ut monasteriorum Abbates & prælati, Abbatissæ, præpositi, priores & magistratus cuiuscunq; ordinis subiecti nobis, fratribus & sororibus modo præmisso à suis monasterijs profugientibns, aut in Apostasiam ex quacunq; causa lapsis desiderantibus & querentib. cū humilitate ac deuotione regressum gremiu miseræ (quem mater Ecclesia nulli perenti consueuit claudere more pijs patrifamilias qui filium primum prodigum, & postea poenitentem paternè suscepit studeant liberaliter aperire & tales redire volent

ces

tes quantumcunque eorum excessus graues fuerint vel enormes, iuxta cuiuslibet ordinis disciplinam sive regulam & consuetudinem obseruatam sine contradictione recipiant & admittant, ita tamen, quod propter eorum excessus, nec victus nec vestitus eis subtrahatur, sed alias regulariter puniantur, ut præfertur, prout ipsi prælati, Abbates, abbatisæ, præpositi, priores, & magistratus sententiam suspensionis à diuinis quam in contrafacientes, sex dierum canonica monitione præmissa in his scriptis ferimus, voluerint euitare.

CAPVT X.

Ex Formula viuendi Canonicorum & vica.

Cap. 5.

Igitur qui non vult regi nec etiam dirigi, ipse non est canonicus. Si autem non est canonicus, tunc coram Deo non potest leuare fructus præbædæ, cuius titulum fallo nomine possidet. Quod si lenauerit peccat, & ad restitutionem coram Deo tenetur. Et si restituere non valet, tunc diuina iustitia ipsum æternæ seruituti adiudicabit. Si in hac vita dum adhuc tempus habet, condignam poenitentiam non egerit. Hoc omnibus modis est tenendum, quod impossibile est, quod unus quadrans iniuste leuatus apud Deum sit in oblatione, sicut aperte euangelista dicit: Si vadas cum aduersario tuo in via, compone te cum illo ne fortè tradat te iudici, & iudex exactori, & exactor mittat te in carcerem. Amen dico tibi, non exhibis inde, donec ultimum quadrante reddas, verè hoc est formidi-

Z 5

dabi-